

2. Zarzut drugi: Pozycja 9506 Nomenklatury Scalonej stanowi pozycję, do której można zaklasyfikować Mesh Lounge, ponieważ towar ten stanowi inny rodzaj sprzętu do uprawiania sportów wodnych i może być porównany z nadmuchiwanymi pierścieniami naramiennymi, w odniesieniu do których pozwana już wcześniej uznała, że stanowią one towary objęte pozycją 9506 2900. Nie jest decydujące, czy Mesh Lounge było wykorzystywane do uprawiania sportu.
3. Zarzut trzeci: Zakładając, że Mesh Lounge nie może być klasyfikowane do pozycji 9506 29 00 Nomenklatury scalonej, możliwa jest klasyfikacja do pozycji 3926 9097 90 Nomenklatury scalonej (pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych, wykonane z folii), ponieważ poduszka powietrzna i pierścień – ale nie tkanina – są charakterystycznymi częściami składowymi
4. Zarzut czwarty: Ogólna ocena została przeprowadzona wyłącznie w odniesieniu do zastosowania. Całościowa analiza powinna zostać przeprowadzona na podstawie innych cech, w związku z czym Mesh Lounge – pomijając możliwą klasyfikację w innych pozycjach – musiałoby zostać zaklasyfikowane do pozycji 3926 9097 90 Nomenklatury scalonej. Mesh Lounge nie może być traktowane jako sprzęt kempingowy. Ewentualnie można by rozważyć klasyfikację do pozycji 9503 0095 90 (pozostałe zabawki z tworzyw sztucznych) Nomenklatury scalonej, gdyby Mesh Lounge zostało uznane za podobne do materaca nadmuchiwanego.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2021 r. – Swords / Komisja

(Sprawa T-586/21)

(2021/C 490/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Patrick Swords (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2021 r. odmawiającej dostępu do dokumentacji żądanej przez skarżącą⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001⁽²⁾ ze względu na jej odmowę dostępu do dokumentacji żądanej przez skarżącego.
 - Skarżący utrzymuje, że mimo iż dochodzenie w odniesieniu do Irlandii jest w toku, nie może to samo w sobie uzasadnić zastosowania wyjątku, na który powołała się Komisja przy odmowie ujawnienia dokumentacji w niniejszej sprawie. To, że poważnie ograniczono w tak niespotykany i restrykcyjny sposób szereg praw podstawowych społeczeństwa, powinien być przemawiać przeciwko decyzji o odmowie ujawnienia dokumentacji w ramach niniejszej sprawy. W tym względzie skarżący twierdzi, że Komisja nie zbadała i nie zastosowała ściśle wspomnianego ograniczenia, biorąc pod uwagę trudności napotkane przez społeczeństwo w związku ze skrajnymi środkami wprowadzonymi przez Irlandię, co narusza wolności obywatelskie i prawa podstawowe w całkowicie niespotykany w historii Unii sposób. Skarżący utrzymuje, że takie okoliczności wykazują, iż w niniejszej sprawie zasady przejrzystości i demokracji wraz z napotkanymi przez społeczeństwo utrudnieniami w dostępie do wymiaru sprawiedliwości są kwestiami szczególnej wagi, które powinny być przeważać nad względami powołanymi przez Komisję celem uzasadnienia odmowy ujawnienia żądanych informacji.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że, jeżeli miał zastosowanie wskazywany przez Komisję wyjątek, to Komisja popełniła błąd poprzez nieuznanie, iż wniosek skarżącego został złożony w wyjątkowych okolicznościach i popełniła błąd poprzez stwierdzenie, że nie istniał nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem żądanych informacji. Skarżący utrzymuje zatem, że decyzja Komisji stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001.

- Ze skrajnych środków wprowadzonych przez Irlandię w stosunku do podróży w Unii wynika naruszenie wolności obywatelskich i praw podstawowych w całkowicie niespotykany w historii Unii sposób. W konsekwencji poważnie naruszono szereg praw podstawowych, w tym prawo do swobodnego przemieszczania się osób, prawo do podejmowania pracy i prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Ze względu na bezprecedensowy charakter wprowadzonych ograniczeń w połączeniu z rażącymi naruszeniami praw podstawowych skarżący utrzymuje, że jego wniosek został wyraźnie złożony w wyjątkowych okolicznościach, czego Komisja nie uwzględniła, gdy podjęła decyzję o odmowie ujawnienia dokumentacji. Ponadto skarżący utrzymuje, że pierwszeństwo przyznane przez Komisję poufności w ramach niniejszej sprawy stanowi uchylenie się od obowiązku zagwarantowania prawa społeczeństwa do korzystania ze skutecznego środka prawnego przed sądem i do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.
- Ze względu na odmowę udostępnienia rozważanej dokumentacji dani obywatele są postawieni w niekorzystnej sytuacji i taka odmowa rażąco upośledziła ich zdolność do skutecznego zakwestionowania domniemych podstaw zawieszenia praw podstawowych związanych z podróżowaniem w Unii. Ponadto skarżący utrzymuje, że poprzez nieujawnienie wskazanej we wniosku dokumentacji Komisja bezpodstawnie utrudniła danym obywatelom Unii możliwość domagania się od ich rządu wyjaśnienia poważnych naruszeń ich praw gwarantowanych w prawie Unii, a jako taki ów czynnik powinien być przemawiać za przestrzeganiem zasady przejrzystości przewidzianej w traktatach i rozporządzeniu nr 1049/2001.
- Skarżący twierdzi wreszcie, że bezsporne jest, iż prawo dostępu do informacji jest podstawowym narzędziem obrony praw podstawowych i wolności obywatelskich w Unii, zapewnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości ogólnie i w sprawach dotyczących środowiska takich jak niniejsza sprawa oraz domagania się od rządów wyjaśnień. W niniejszym przypadku sporna dokumentacja bądź wskaże konkretne korzyści dla zdrowia ludzkiego (o których mowa we właściwych zaleceniach Rad) uzasadniające środki wprowadzone w celu stawienia czoła COVID-19, bądź takich korzyści nie wskaże. Mając na względzie, że sporne środki są bezprecedensowe, skrajne i uciążliwe dla danych obywateli Unii, którzy pragnęliby korzystać ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się lub podejmowania pracy w Unii, dostęp do żądanej dokumentacji jest kwestią nadrzędnego interesu ogólnego, który ułatwi podjęcie działań przez społeczeństwo w celu obrony i ochrony praw podstawowych oraz domaganie się od rządu Irlandii wyjaśnienia skrajnych środków, które rząd ten wprowadził.

(¹) Nota pochodząca od wydawcy: dokumenty, do których skarżący żąda dostępu, są dokumentami otrzymanymi przez Komisję Europejską od Irlandii odnośnie do zakładanych korzyści dla zdrowia publicznego wynikających z obowiązujących od początku pandemii COVID-19 ograniczeń w przemieszczaniu się między państwami członkowskimi.

(²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

**Skarga wniesiona w dniu 29 września 2021 r. – Tequila Revolución / EUIPO – Horizons Group
(London) (Revolution Vodka)**

(Sprawa T-628/21)

(2021/C 490/59)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tequila Revolución (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat M. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Horizons Group (London) Ltd (Berkshire Reading, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Revolution Vodka” – zgłoszenie nr 17 948 886

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie R 2266/2020-5